

[Gert Petersen.]

Vi er principielt positivt indstillet til forslaget og vil se nærmere på det i udvalget.

Udenrigsministeren (*Poul Hartling*): For venlig modtagelse af forslaget takker jeg ordførerne. Jeg glæder mig over at kunne takke alle ordførerne. Jeg er helt beredt til drøftelse i et udvalg og finder også, at det er korrekt og rigtigt.

Til de enkelte bemærkninger, som kræver svar, skal jeg fremføre nogle få ord. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at spørgsmålet om en vicedirektør og spørgsmålet om rådighedsinstituttets udvidelse kunne drøftes, uden at man tog stilling på forhånd. Det er jeg enig i. Også sekretariatets nedlæggelse er jeg naturligvis beredt til at drøfte.

Det ærede medlem rejste spørgsmålet om at oprette to social- og arbejdsattachéstillinger i Bruxelles og London. Det er min opfattelse, at det kan være nyttigt med specialmedarbejdere. Det er en klar forudsætning, at de må indgå i staben og være med i arbejdet på den rigtige måde de pågældende steder. Som direkte svar på spørgsmålet må jeg dog sige, at det ikke er min afgørelse alene. Jeg ved, at spørgsmålet er under forhandling, og som virksomhedsleder, som udenrigsminister, kan jeg kun se positivt på at få en stærkere bemanning. Jeg ville personlig i høj grad lægge vægt på stedet Bruxelles. Når det ærede medlem siger: også i London, det marked, vi i givet fald kommer til at forlade, forstår jeg det knap nok, for det er vel et marked, vi i givet fald stadig væk skal være sammen med i fællesmarkedet.

Men med en sådan positiv bemærkning fra min side — jeg forstod også, at det ærede medlems tanke vandt tilslutning hos det ærede medlem hr. Per Federspiel og hos det ærede medlem hr. Skovmand — vil jeg altså understrege, at det er noget, der er under overvejelse og snart vil komme til endelig afgørelse.

Når det fra flere sider, f. eks. af det ærede medlem hr. Gert Petersen, nævnes, at man kunne bruge flere specialmedarbejdere, vil jeg sige, at enhver administration, der gerne vil gøre arbejdet godt, naturligvis altid kan have glæde af at få en stærkere bemanning. Jo stærkere bemanning, des gladere er vi da.

Men som det ærede medlem hr. Adam Møller sagde, er både betænkningen, som ligger til grund, og lovforslaget udtryk for et vist mådehold. Vi har lagt vægt på hverken at gennembryde personaleloftet eller det økonomiske loft. Vi syntes, at det var det rigtige i situationen, og det vil nok også til syvende og sidst vinde tilslutning hos partierne, vil jeg tro.

Med hensyn til DANIDA-spørgsmålet, som det ærede medlem hr. Skovmand rejste, vil jeg svare, at det er et spørgsmål, der i en lidt bredere sammenhæng kommer til behandling senere i forbindelse med loven om teknisk bistand til udviklingslande. Vi er dog her gået et skridt på vejen i retning af at få flere specialmedarbejdere uden forflytelsespligt.

Når hr. Skovmand siger som et hjertesuk, at han kunne ønske betænkningen fra 1968 noget tidligere til rådighed — jeg havde den i hånden, tror jeg, i april 1968 — kan jeg kun sige, at det kunne vi naturligvis godt have ordnet. Den blev tilstillet folketingets bibliotek, og den har været nævnt i pressen og altså i og for sig været tilgængelig, men omdelingen på medlemmernes pladser har altså først fundet sted nu, hvis jeg husker rigtigt. Hvis man havde delt den om i 1968, var der nok kommet et hjertesuk om, at det egentlig var forkert at komme med den så tidligt, for nu var den jo smidt væk for længe siden, som det går med så mange tryksager herinde. Men den er da i hvert fald nu til rådighed og har været offentliggjort i 2 år.

Jeg må måske lige føje til med hensyn til specialmedarbejdere, at dem vil vi meget gerne have, og vi har egentlig haft en del af dem i udenrigsministeriet. I det skrift, der er kommet om udenrigsministeriets administration igennem 200 år, kan man se, at dette ministerium har været så fremskridtsvenligt og så progressivt, at man allerede i 1848 fik en pressemedarbejder af hensyn til den nye, frie presse i det folkestyrede land. Der var vi langt forud for alle andre administrationer, og det håber jeg vi stadig må kunne være. Dette lovforslag er i al sin beskedenhed et forsøg på at føre en mere rationel og mere effektiv administration igennem for praktisk taget ingen omkostninger. Vi får mere for pengene; vi får en mere effektiv facon på tingene. Vi har et, synes jeg,